

MERCY

magasinet

NYHETSMAGASIN
NR. 1 | 2024 | GRATIS

Tilbakeblikk på 2023

Side 4

Nye folk i Mercy Ships Norge

Side 10

Lucys liv ble reddet

Side 14

Hilsen fra daglig leder

Guds velsignelse

Det er min dype overbevisning at alle mennesker er skapt med et Gudgitt potensiale. Guds hensikt med å skape hver og en av oss er at vi, gjennom livet, skal vokse og blomstre til Guds ære og til velsignelse for menneskene rundt oss.

Alle mennesker har dette Gudgitte iboende potensialet. Det er ikke alltid det virker så åpenbart, men jeg tror likevel det er slik. I møte med fattigdom mener jeg dette er ekstra viktig. Det finnes ikke fattige mennesker, bare mennesker som lever i fattigdom. Det er noe som hindrer dem fra å ta ut sitt potensiale.

Dersom vi tror at menneskene vi møter også har et Gudgitt iboende potensiale, kan vi forsøke å vandre et stykke liv sammen som likemenn. Da kan vi med troverdighet spørre hverandre om hvilke ressurser og nådegaver vi begge har og hvordan vi best kan samarbeide for å løse det aktuelle problemet som er årsaken til fattigdommen vi ønsker å bekjempe. Hvis vi inntar posisjonen som overlegen mislykkes vi. Det er en holdning som fort fører til roller som «giver» og «mottaker», noe som gjerne ender med å skape et avhengighetsforhold.

Da jeg nylig var i Sierra Leone, fikk jeg erfare nettopp dette. Sammen med en liten gruppe givere fra Norge, besøkte vi skipet vårt, «Global Mercy». En dag var vi på omvisning på rehabiliteringssenteret vårt inne i hovedstaden Freetown. Rett før vi skulle dra, ble vi invitert til å sitte ned og lytte til noen som holdt andakt for en gruppe pasienter i skyggen av et mangotre. Vi satt oss ned på noen benker og hørte på fortellingen om Abraham, Sarah og Hagar og Ismael. Tolkingen fra kreol til «pidginengelsk» gjorde vel at det var begrenset hvor mye vi fikk ut av selve bibelutleggingen, men det handlet om å leve med Guds velsignelse.

Da vi skulle til å gå, skjedde det noe som overrasket oss veldig. Pasientene ville be for og velsigne denne gruppen med norske givere. Pasientene, med sine bandasjer og gips, som vi hadde betraktet som trengende mottakere, inntok plutselig rollen som de ressurssterke og nedba Herrens velsignelse over oss med en kraft som satte oss helt ut. Jeg hadde gått rett i grøfta jeg selv hadde advart mot. Vi representerte jo givne som gjorde det mulig å seile skipet til Sierra Leone for å gi gratis operasjoner til pasienter som lider i fattigdom. Ingen av oss forventet noe tilbake. Men der tok jeg feil. Pasientene kunne si som Peter: «Sølv eller gull har jeg ikke, men det jeg har, vil jeg gi deg» (Apg 3:6). For hva er vel all verdens penger mot Guds velsignelse?

Martin Aarflot
daglig leder

Glad for å være frisk igjen

Lolly var blant pasientene fra Gambia som fikk operasjon da «Global Mercy» lå til kai i Senegal. Svulsten på armen hennes kunne enkelt ha blitt fjernet tidligere, dersom Lolly hatt tilgang til sikker kirurgi til en overkommelig pris. Uten behandling fortsatte svulsten å vokse i fem år.

En lege som undersøkte henne i hjemlandet, hadde hørt at Mercy Ships var i Senegal, men Lolly var usikker på om hun kunne få hjelp, og var både glad og spent da hun kom til havna i Dakar.

Utveksten på armen hennes var en godartet bløtvevssvulst. – Det som er et lite problem nå, blir et stort problem for pasientene våre jo lenger tiden går, sier Tertius Venter, kirurgen som opererte henne. En operasjon hjelper ikke bare pasienten, men også familien og hele lokalsamfunnet.

Svulsten på armen ble fjernet med en operasjon som tok to timer. Dermed var Lollys helsebekymringer borte, de også. Nå kan hun konsentrere seg om det viktigste for henne – barnas ve og vel.

Lolly var rask til å gripe etter mobilen etter operasjonen, ivrig etter å dele de gode nyhetene med familien sin. Hun gjentok hele opplevelsen for dem så detaljert som mulig. –Men de kommer ikke til å tro det ordentlig før de ser meg igjen!" sier hun og ler.

Hun er ikke lenger tyngt av sykdom fysisk og mentalt, og gleder seg over livet. Vi ler mye sier hun om familien sin. Og nå har alle fred i tankene også. Tusen takk, Mercy Ships!

Tilbakeblikk på 2023

Nytt håp, dobbel effekt

For Mercy Ships har nytt håp og gode resultater preget de siste tiårene – og ikke minst 2023. På bare ett år har vi gjennomført to feltoppdrag i to forskjellige havner og behandlet pasienter fra tre ulike land.

Året startet med at «Global Mercy» dro tilbake til Dakar for å ta fatt på aller første feltoppdrag. Der tok hun imot pasienter både fra Senegal og Gambia. Da Amadou (4) gikk opp landgangen som første pasient på det nye spesialbygde sykehuskipet, var det en etterlengtet begivenhet.

Noen uker senere gikk Amadou ned den samme landgangen – med rette bein og et stort smil. Mannskapet om bord og Mercy Ships' verdensvide fellesskap takker Gud for at Han gjorde dette mulig. Øyeblikket markerte det første av mange forandrede liv på «Global Mercy».

736 pasienter ble friske og 600 leger og sykepleiere fra Senegal og Gambia fikk trening. Etter fem måneder i Dakar, dro «Global Mercy» til Sierra Leone. Å legge til kai i Freetown, ble som å komme hjem. Ankomsten markerte et langsiktig samarbeid og Mercy Ships' sjettede feltoppdrag i Sierra Leone i løpet av 30 år med engasjement i Afrika. Vi ser fremover med håp om flere anledninger til å bygge bærekraft i dette landet.

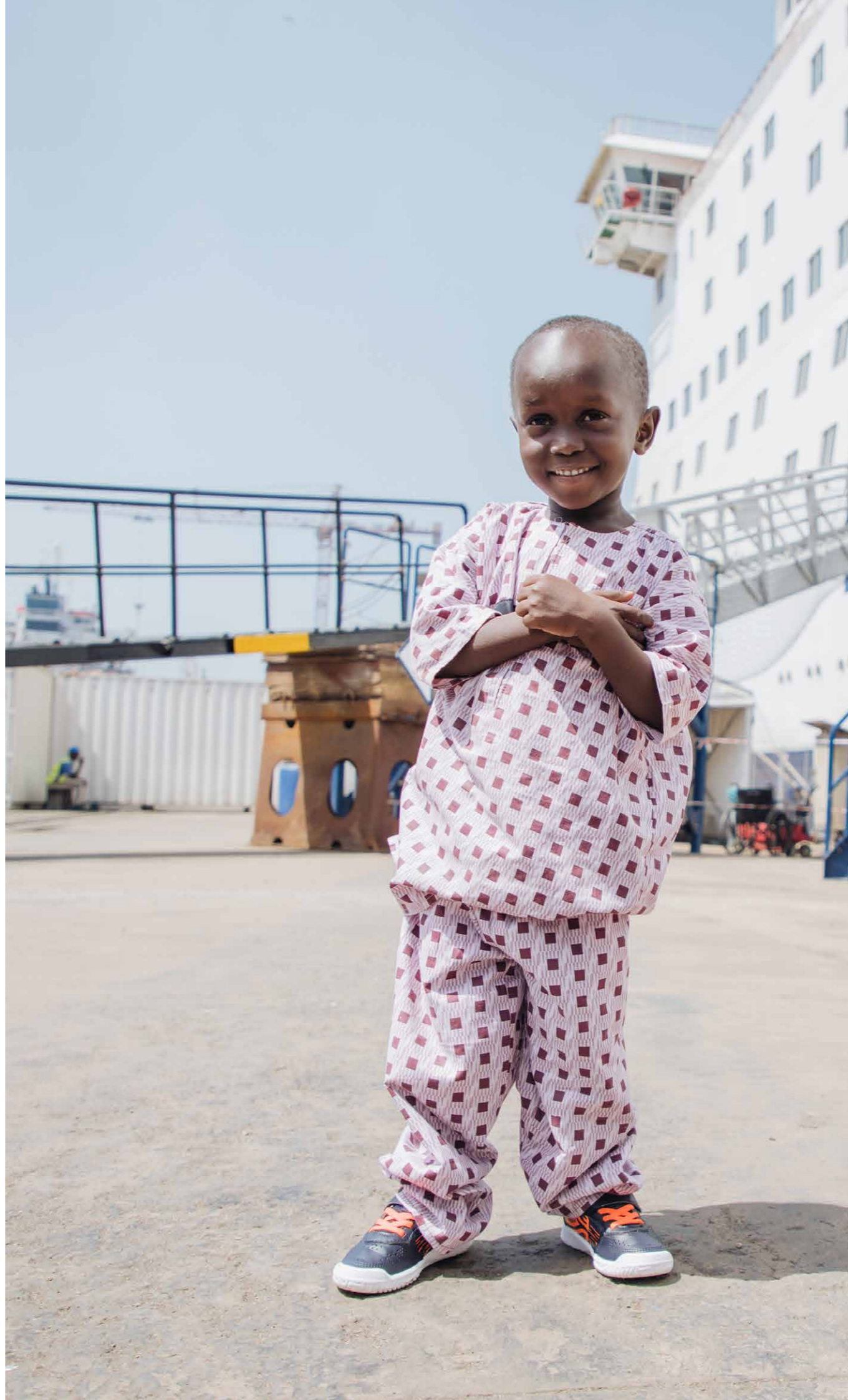
I 2023 ble «Africa Mercy» renoverert i Sør-Afrika, i forkant av feltoppdraget på Madagaskar i 2024. I Guinea fortsatte trening, mentorarbeid og utvidelse av fasiliteter for tannlegestudenter. Dette har ført til at mange flere får tilgang til sikker kirurgi.

Tusen takk for at du bidro til et bemerkelsesverdig år preget av hjertelige gjensyn og en ny start for mange mennesker.

Se effekten av ett enkelt år i denne videoen med tilbakeblikk på 2023:

Bilde
Amadou, første pasient på "Global Mercy", er klar til å reise hjem.

8

LAND MED AKTIVE
PROSJEKTER

1 382

FRIVILLIGE FRA 71 LAND

661

MANNSKAPSMEDLEMMER
FRA SENEGAL, GAMBIA OG
SIERRA LEONE

3 136

PASIENTER FIKK OPERASJON

4 804

KIRURGISKE BEHANDLINGER
GJENNOMFØRT

56

TANNLEGER FIKK TRENING

11 436

TANNBEHANDLINGER

1 522

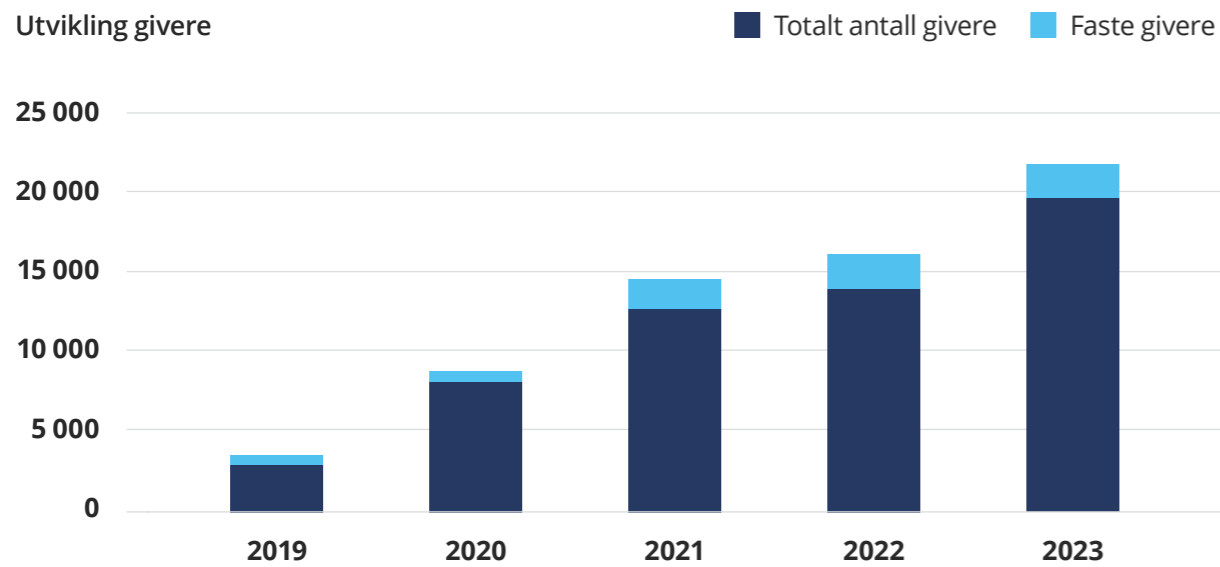
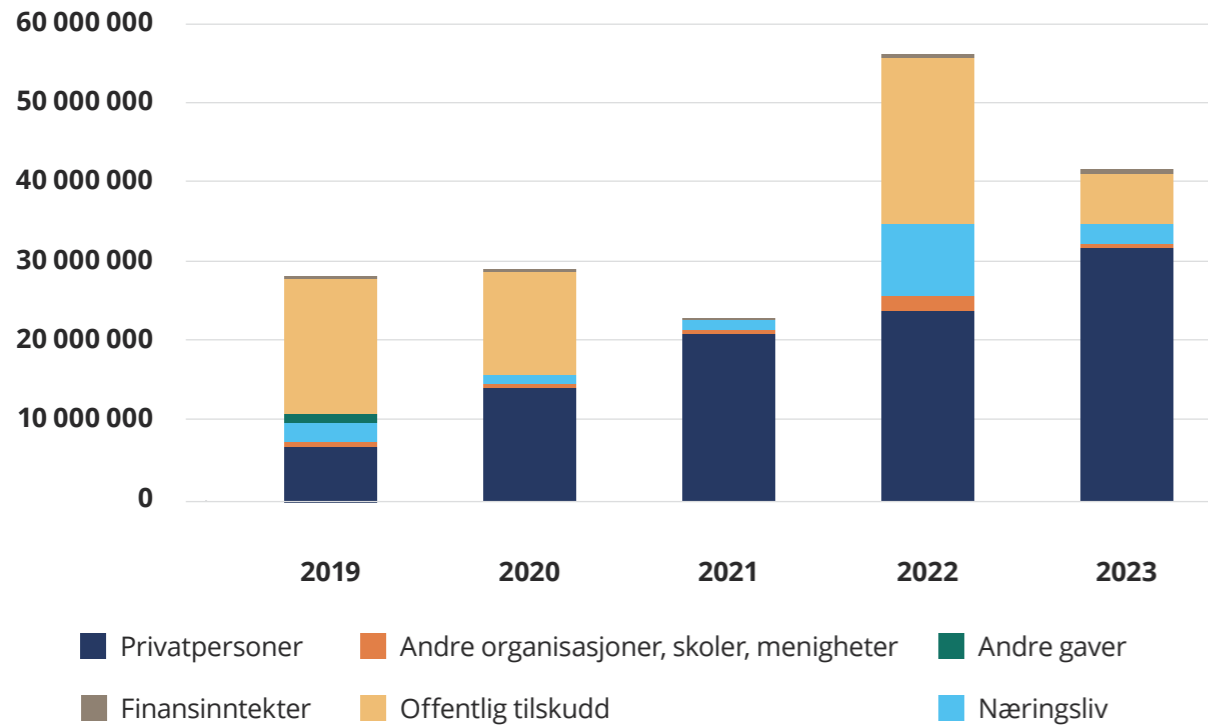
LEGER OG SYKEPLEIERE
FIKK TRENING

105 123

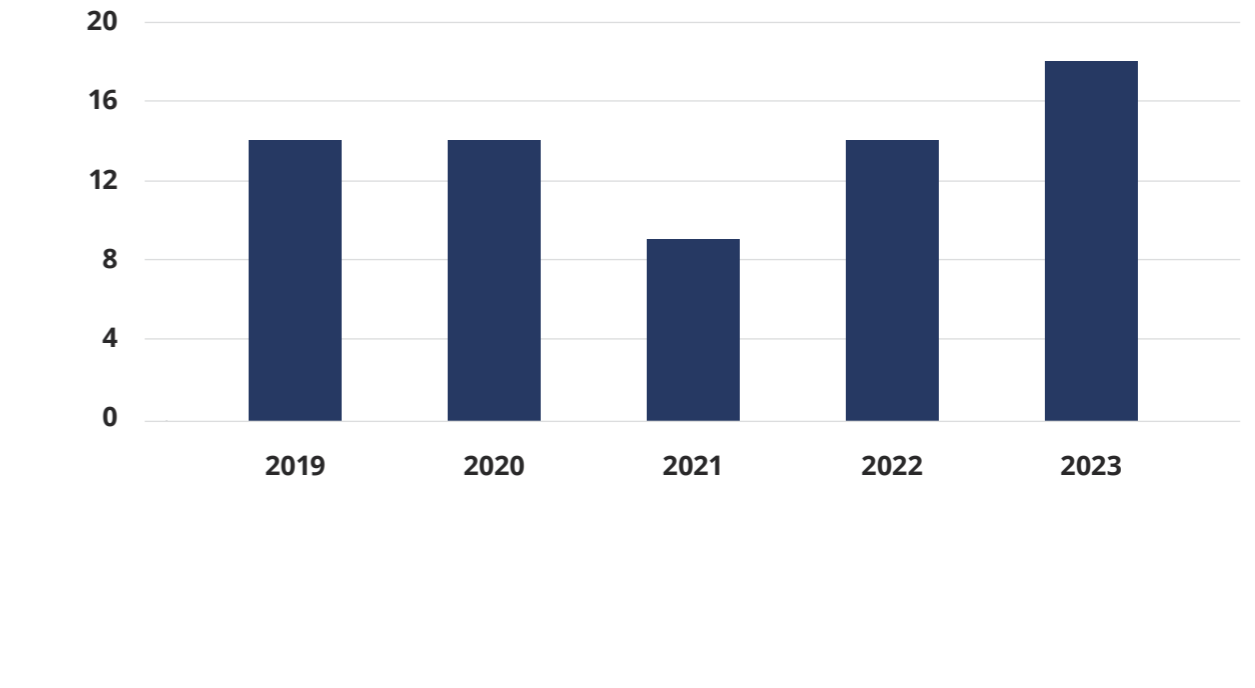
TIMER MED UNDERVISNING
OG TRENING

Utvikling gaver og givere i Norge

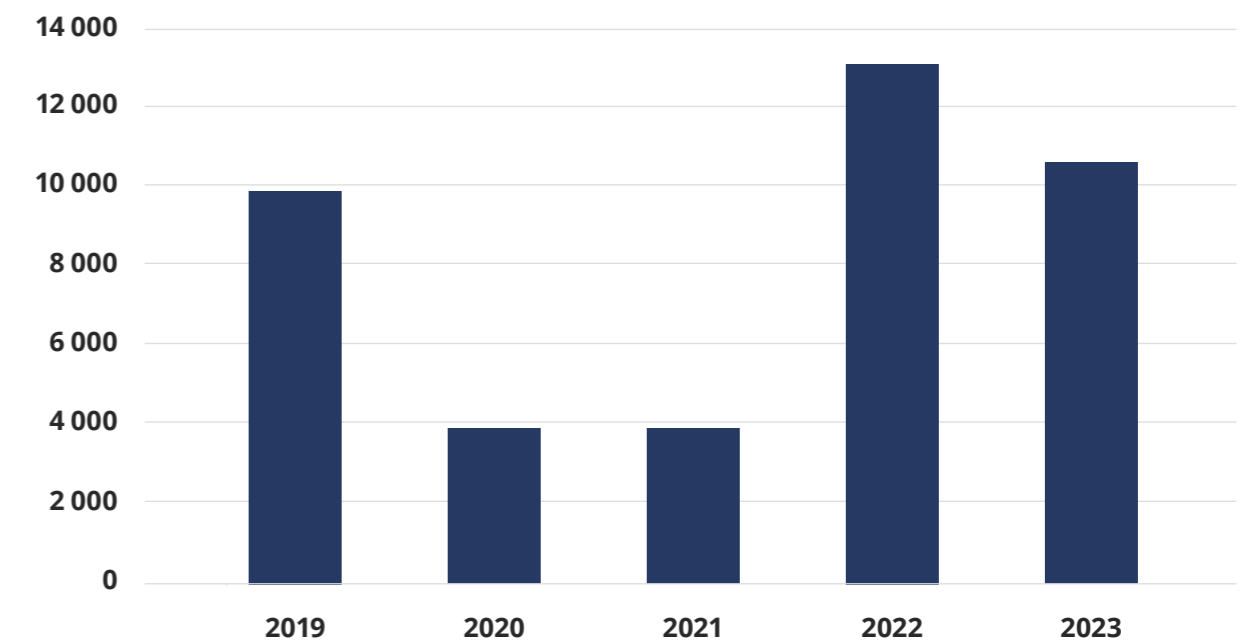
Grafen viser inntekter fordelt på hovedkategoriene: Privatpersoner, Organisasjoner, Næringsliv, Andre gaver, Offentlig tilskudd (Norad) og finansinntekter.

Utvikling frivillige 2019 - 2023

Utvikling frivillige arbeidstimer 2019 - 2023

Bilde
Satou, brannskadepasient,
med sykepleier Debz
Kefford på kaia

Én havn med pasienter fra to land

I februar 2023 la «Global Mercy» til kai i Dakar, og begynte på sitt aller første feltoppdrag. Bak denne begivenheten ligger år med bønn, planlegging, håp og tillit til Guds planer for det spesialbygde sykehuskipet. Endelig var «Global Mercy» klar for livreddende kirurgi og kompetanseutvikling.

I løpet av fem måneder i Dakar, tok Mercy Ships imot pasienter fra to land – Senegal og Gambia. Dét resulterte i mange sterke historier om forandrede liv.

Det var ikke så lett for mannskapet å rive seg løs fra Senegal i juni. Landet har vært en nær samarbeidspartner med Mercy Ships i flere år: Skipsdåpen av "Global Mercy" fant sted der, og det var også her Mercy Ships var vertskap for Africa Celebration, som la grunnlag for Dakar-avtalen. Ledere for flere afrikanske land har undertegnet den, og forplikter seg dermed til å styrke tilgangen til sikker kirurgi, obstetikk og anestesi i årene som kommer.

Vi er taknemlige for det langsiktige partnerskapet med Senegal. Takket være regjeringens gode vilje til samarbeid, kunne Mercy Ships også behandle pasienter fra Gambia.

– Kirurgi er livsforandrende. Det har ringvirkninger for enkeltpersoner, familiene deres og for lokalsamfunnet.

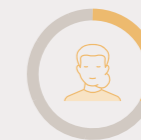
Dr Ahmadou Lamin Samateh,
helseminister, Gambia

Se mer om
feltoppdraget i Senegal
og Gambia her:

1.564

TOTALE
KIRURGISKE
PROSEDYRER

519

REKONSTRUERTE
ANSIKTSOPERASJONER

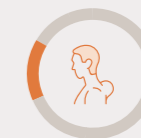
294

ØYEKIRURGI

260

ORTOPEDISKE
OPERASJONER

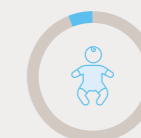
238

GENERELL
KIRURGI

160

BRANNSKADE-
OPERASJONER

93

SPESIALKIRURGI,
BARN

Det er verdt å merke seg at en pasient ofte trenger flere prosedyrer som del av en enkelt operasjon. Det kan også bli nødvendig med flere operasjoner for samme pasient.

Nye folk i Mercy Ships Norge

Guro Helmersen Fagervik

Hvor kommer du fra og hvor bor du nå?

Jeg kommer fra Søgne. Bor på Søm i Kristiansand.

Familiesituasjon?

Gift med Thomas Fagervik, og sammen har vi tre barn; Elias (1 ½), Vilde (5) og Markus (7)

Hva har du studert og hvorfor?

Jeg gikk et år på musikklinjen på Ansgar bibelskole, ettersom jeg alltid har vært glad og engasjert i sang og musikk. Det å få være med i Ansgarkoret var en drøm som gikk i oppfyllelse. Etter bibelskolen gikk jeg et år på Musikk grunnfag, for deretter å ta en bachelor i Markedsføring ved BI Handelshøyskolen i Oslo og Kristiansand. Veien ble til mens jeg gikk, og jeg endte opp med HR som spesialisering fordi jeg kjente en stor interesse for denne typen fag.

Opplevde du fokus på misjon når du vokste opp?

Nei. Jeg vokste opp på Bedehuset Betania i Søgne, og var engasjert i barne- og ungdomsarbeidet der.

Har du selv "dratt ut", og eventuelt i hvilken forbindelse?

Nei, det har jeg ikke.

Hvordan hørte du om Mercy Ships første gangen?

Gjennom "Fride på skipet" på NRK og bekjente som har vært ute på oppdrag.

Hva fikk deg begeistret for denne jobben?

Å kunne ha en jobb med mening som kan ha en større betydning enn meg selv.

På hvilken måte ser du for deg å benytte tidligere studie- og jobberfaring?

Jeg har til sammen 13 års erfaring innen rekruttering og HR. Jeg har tro på at jeg kan flette denne erfaringen inn i jobben hos Mercy Ships. Jeg gleder meg til å ta fatt på seilassen.

Hva ser du mest fram til å kunne bidra med og/ eller være med på?

Jeg gleder meg til å kunne bidra til noe så stort og betydningsfullt som det å kunne hjelpe de som trenger det mest. At jeg kan bruke min kompetanse inn i dette ser jeg på som en stor ære.

Hva liker du å gjøre på fritida?

På fritiden leder jeg et barnekor i menigheten. Jeg er også foreldrekontakt for fotballaget til min eldste sønn. Ellers liker jeg fellesskap med venner, syng, frisk luft og tid med familien.

Hvis du skulle beskrive deg selv som et dyr eller en matrett?

Jeg tror jeg må lande på Løvinne; jeg er en løvemamma for mine barn.

Kristina Ulla Eggers

Hvor kommer du fra og hvor bor du nå?

Jeg kommer ifra Haramsøy, ei lita øy utenfor Ålesund.

Familiesituasjon?

Gift med David Eggers og bosatt i Vennesla, i et hus som mannen selv har bygd.

Hva har du studert og hvorfor?

Etter årene på bibelskole, og før jeg begynte å studere, jobbet jeg et år i Laget (NKSS), lokalt i Møre og Romsdal. Jeg hadde interesse for både gründerskap og næringslivsarbeid. Det studiet jeg søkte på fokuserte på det å jobbe for en høyere hensikt; bruke evnene og mulighetene man har til det. Det motiverte meg. Så min bachelorgrad er i Innovasjon og ledelse, fra Hauge School of Management i Oslo; en økonomiutdanning med fokus på etikk.

Opplevde du fokus på misjon når du vokste opp?

Egentlig ganske lite. Jeg har noen fjerne minner, hvor jeg husker det ble sagt at misjon er hardt og koster alt, men at det var verdt det. Det var vel først på videregående, Drotningborg VGS, og blant annet misjonsprosjektet vi hadde der.

Har du selv "dratt ut", og eventuelt i hvilken forbindelse?

Rett etter videregående gikk jeg først på en surfebibelskole på Bali, i regi av KICK, og tok deretter en surfe-DTS (Discipleship Training School) i Perth, Australia. Misjonsturen i forbindelse med DTS-en var

sør i Australia (Margareth river), Thailand og Sri Lanka.

Hvordan hørte du om Mercy Ships første gangen?

Jeg vet ikke helt hva det første minnet er. Det kan ha vært en «stand» på en festival. Når jeg søkte på jobben så visste jeg lite om organisasjonen, men jeg leste meg opp før jeg søkte og syntes arbeidet var veldig interessant.

Hva fikk deg begeistret for denne jobben?

For meg er det hovedsakelig at Mercy Ships ikke bare gir nødhjelp, men at vi faktisk kan være med å gi Jesus til folk gjennom arbeidet på forskjellige måter.

På hvilken måte ser du for deg å benytte tidligere studie- og jobberfaring?

Jeg jobbet tre år som markeds- og innsamlingsleder i Misjon Uten Grenser, så det er veldig mye som ligner. Da kan man både dra nytte av positive erfaringer man gjorde seg der, men også hvis det var noen ting man gjorde feil så kan man også lære av det: «Ikke prøv det her, for det har vi prøvd.» Jeg følte jeg fikk gode år og god erfaring av å være i Misjon uten Grenser; masse ansvar og tillit. Og jeg håper at jeg kan ta med meg mye av det jeg har lært, og bruke det videre her.

Fortsetter på neste side →

Hva ser du mest fram til å kunne bidra med og/ eller være med på?

Jeg synes at Mercy Ships' arbeid er veldig profesjonelt. Jeg gleder meg til å lære masse og til å utvikle meg. Jeg har veldig lyst til å være med på å utvikle meg. Jeg har veldig lyst til å være med på å utvikle meg. Jeg har veldig lyst til å være med på å utvikle meg. Jeg har veldig lyst til å være med på å utvikle meg.

få hjulpet enda flere folk. I tillegg håper jeg jo virkelig at jeg kan bruke mye av min erfaring fra min tidligere jobb her, og bidra både med den jeg er og det jeg kan.

Hva liker du å gjøre på fritida? Å være på fjellet eller til havs. Eller på reis.

Per Kristian Knutsen

Hvor kommer du fra, og hvor bor du nå?

Jeg er født i Halden, vokst opp i Lier utenfor Drammen og bor nå vest i havet på Sotra.

Hva er din familiesituasjon?

Gift med Inga-Birgithe, har to sønner Daniel (15) og Jakob (13) og en datter, Emma Louise (9) – samt to katter; Bambi og Betty.

Hva har du studert og hvorfor?

Etter videregående gikk jeg på Befalsskolen for Marinen og fikk muligheten til å gjøre noe jeg aldri hadde gjort før: Et eventyr. Etter noen år i Marinen, ble jeg backpacker (det stikk motsatte av militær orden og disiplin), drevet av et ønske om å se verden og teste Gud. Dette ble for meg livets skole. I løpet av denne turen tenkte jeg mye på hva jeg skulle bli; valget stod mellom lege, prest eller økonomi. Valget ble økonomi, da jeg tenkte det ville gi meg flest

muligheter. Så, jeg søkte og kom inn på Norges Handelshøyskole og gikk der 2001–2005 og ble siviløkonom.

Opplevde du fokus på misjon når du vokste opp?

Ikke så mye, men fikk jevnlig info om misjonsarbeid. Jeg var en del med i Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) som ung. Jeg husker at jeg var jeg nysgjerrig på hva pengene gikk til på de ulike basarene hvor man solgte strikkesokker.

Har du selv "dratt ut", og eventuelt i hvilken forbindelse?

Ja, kanskje ikke «dratt ut», men jeg har reist masse. Som backpacker besøkte jeg alle verdensdelene unntatt Afrika. På reisen besøkte jeg faktisk noen misjonærer på Sumatra: Det var en livsforvandlende opplevelse for meg, fordi jeg blant

annet traff hun som ble min kone 6 år senere. Mitt ønske om å jobbe i utlandet ble en realitet i 2012, da jeg ble gitt muligheten til å være landssjef for operasjonen til Wilhelmsen i Irak og Jordan. Vi reiste da ut som familie og endte med å bo i Dubai i 5 år. Jeg er så takknemlig for dette. Vi har fått minner for livet!

Hvordan hørte du om Mercy Ships første gangen?

Det er jeg faktisk ikke helt sikker på, men jeg har alltid visst at det har kommet ut fra Ungdom i Oppdrag. Så det er noe som har ligget der i underbevisstheten lenge.

Hva fikk deg begeistret for denne jobben?

Muligheten til å være et bindeledd mellom næringsliv og det konkrete arbeidet Mercy Ships gjør for å bygge Guds rike gjennom å vise radikal nestekjærlighet og tjene de svakeste av de svake.

På hvilken måte ser du for deg å benytte tidligere studie- og jobberfaring?

Det gjenstår å se, men i mine tidligere jobber har det vært mye økonomi, så det er litt rart å ikke lenger være den som skal presentere økonomirapportene. Men når det er sagt; min jobb er å skaffe tilveie flest mest mulig kontrakter, partnere og sponsorer – så økonomi er viktig i min jobb nå også, bare på en annen måte.

Mye av det jeg har fått være med på i min tid i Wilhelmsen, er grunnlaget for den jobben jeg nå kan gjøre. Det har gitt meg mange venner og bekjente, spesielt innen det maritime. Men, jeg har i tillegg truffet mange på min vei som har sammenfallende interesser, og som brenner for å skape en bedre verden, spesielt innenfor finans-, startup- og fintech-miljøet. Det gleder jeg meg over. Jeg vil først og fremst være meg i jobben, være relasjonell og samtidig presentere en case jeg selv tror på. Jeg kjenner på en ydmykhet for dette, og er spent på hvordan det vil være å være på den andre siden av bordet.

Hva ser du mest fram til å kunne bidra med og/ eller være med på?

Jeg ser fram til å kunne være en som kan presentere Mercy Ships som et meget solid, verdibasert,

håndgripelig og idéelt shippingsselskap, basert på Jesu radikale budskap om betingelsesløs nestekjærlighet, og som i tillegg er en proff og attraktiv samarbeidspartner for næringslivet. Jeg gleder meg til å treffe folkene i Mercy Ships og besøkte fartøyene.

Hva liker du å gjøre på fritida?

Jeg liker å være med familien og "pusle" ute: Kona har mange prosjekter, så da blir det litt snekring og arbeid i hagen. Jeg er også veldig glad i å gå fjellturet, spesielt i området rundt Rosendal, hvor vi tilbringer en del tid i ferier sammen med storfamilien. Alle barna spiller fotball, så mesteparten av fritiden, eller hverdagen, går med til kjøring, treninger og kamper. Det gleder jeg meg over.

Hvis du skulle beskrive deg selv som et dyr eller en matrett?

Vi har to katter og de er jeg veldig glad i, så kanskje en katt? Litt bedagelig, men jeg er rask på labben når det trengs og lander alltid på bena. Samtidig er jeg veldig fascinert av ørnen: Den representerer noe mye dypere for meg. Jeg tror Gud vil at vi skal slippe taket og fly på våre åndelige vinger som ørnen. Men det er ofte en lang og smertefull vei før vi kommer dit.

I matveien er jeg litt sær, og spiser relativt enkel og proteinrik mat hvis jeg får velge, fortrinnsvis kjøtt. Kanskje litt rart å beskrive eller ønske å være en mør og god biff, men jeg mener kjøtt er bra for oss og har mye «å by på». I tillegg kan kjøtt lagres lenge og blir ofte bedre hvis den får mørnet litt. Men, det er kanskje lettere å si hva jeg ikke ønsker å være; jeg vil ikke være junk food, men heller noe sunt, godt og næringsrikt for meg selv og andre.

Her er en god andakt; Som Ørnen og noen gode ord som betyr mye for meg; "Vet du det ikke, eller har du ikke hørt det? Herren er den evige Gud som skapte jordens ender. Han blir ikke trett, han blir ikke utmattet, hans forstand er uransakelig. Han gir den trette kraft, og den som ingen krefter har, gir han stor styrke. Gutter blir trette og utmattet, og unge menn snubler. Men de som venter på Herren, får nye kraft. De løfter vingene som ørner. De løper og blir ikke utmattet, de går og blir ikke trette." (Jesaja 40:28-31)

Livet ble reddet

Lucy (14) drømmer om å bli lege. Hun elsker å gå på skolen og bruker gjerne fritiden sin også på å studere. For tre år siden fikk hun tannverk. Betennelsen vokste til en svulst, som ingen i Sierra Leone kunne hjelpe henne med.

Lucy er en glad og livlig tenåring, men svulsten som vokste i ansiktet gjorde noe med både selvfølelsen og fremtidshåpet hennes.

Foreldrene hadde ikke råd til behandling på sykehus. Sierra Leone har ingen spesialkirurger, så et sykehusbesøk ville ikke hjulpet. Uten operasjon, hadde svulsten vokst til den forårsaket luftveisproblemer. Til slutt ville den blitt livstruende, selv om den i utgangspunktet var godartet.

Jakten på hjelp førte Lucy og familien hennes omsider til Mercy Ships. Tre år etter tannverken fikk Lucy det som er en menneskerett – sikker kirurgi når du trenger det.

– Jeg var ikke redd før operasjonen, sier Lucy. Moren hennes fulgte med til «Global Mercy» og var glad og lettet for at de endelig hadde funnet løsningen. De var tidlig ute den dagen Lucy skulle innlegges på sykehuset.

Operasjonen var omfattende. Det tok fire kirurger fem timer å fjerne svulsten. Selv om operasjonen var vellykket, hadde Lucy mye smerter etterpå. Smilte bredte seg da hun fikk se ansiktet sitt i speilet – uten svulst for første gang på flere år. – Nå har jeg det godt igjen, sa hun.

Alle rundt Lucy opplevde at hun ble mer seg selv igjen. Hun smilte og lo oftere og ble mer sosial. – Lucy er den første som har fått meg til å danse på jobb, sier sykepleier Jeri Harper. Hun er så grei med alle at du bare får lyst til å gjøre det hun spør om.

Da Lucy kom hjem fra «Global Mercy», var det mange i landsbyen som ville ønske henne velkommen hjem. Er det virkelig deg, utbrøt onkelen hennes. Han, og mange med ham, var forundret over den store forandringen som hadde skjedd etter Lucys ansiktsoperasjon. Tilbake i klasserommet var hun rask til å fortelle at hun vil bli lege og hjelpe andre mennesker, slik hun selv fikk hjelp.

Vi heier på Lucy!

Sierra Leone

"Sweet Salone": Litt som å komme hjem

«Global Mercy» kom til Freetown i august 2023 på invitasjon fra regjeringen i Sierra Leone. Det ti måneder lange feltoppdraget markerer også Mercy Ships' sjette besøk på 30 år. For «Global Mercy» var det aller første gang.

Mot slutten av 2023, halvveis i feltoppdraget, var vi på god vei til å nå målene om å gi over 2.000 operasjoner. Mercy Ships' frivillige mannskap tok imot 712 pasienter, som fikk totalt 1.132 kirurgiske behandlinger. En atmosfære av håp spredte seg på avdelingene da folk begynte å friskne til etter operasjonene. Endelig kunne de se for seg et liv som ikke var dominert av sykdom.

Det kirurgiske tilbudet omfatter rekonstruerende ansiktskirurgi, øre-nese-hals, rekonstruerende plastisk kirurgi, øyeoperasjoner, generell kirurgi og spesialoperasjoner (barn) og generell kirurgi (voksne). Vi ser frem til å gjøre kirurgi tilgjengelig for enda flere i 2024, under siste del av feltoppdraget. Bak enhver operasjon om bord skjuler det seg så mye mer enn bare et tall: Et menneske får en ny start i livet. Det betyr håp og frihet, både for familier og hele lokalsamfunn.

– Å være vertskap for landets president og ministre, er en ære for oss. Det signaliserer et godt samarbeid med oss i Mercy Ships og Sierra Leones befolkning. Det er utrolig fint å være sammen om dette oppdraget.

Joff Williams
administrerende direktør på «Global Mercy»

Se velkomsten da "Global Mercy" kom til Freetown:

1.132

KIRURGISKE
PROSEDYRER
TOTALT

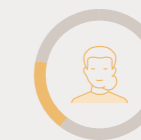
353

ØYEOPERASJONER

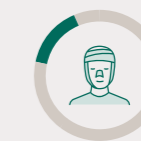
213

GENERELLE OPERASJONER
(VOKSNE)

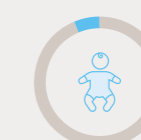
298

REKONSTRUERENDE
ANSIKTSKIRURGI

212

BRANNSKADE-
OPERASJONER

56

GENERELLE OPERASJONER
SPESIALKIRURGI (BARN)

En pasient kan ofte trenge flere prosedyrer som del av en enkelt operasjon. Det kan også bli nødvendig med flere operasjoner for samme pasient.

Bilde (venstre):
Harry Karbo fra Sierra Leone feirer at «Global Mercy» er på plass i Freetown, etter det gode forarbeidet han har vært en del av.

Gjensyn med Madagaskar

Det var en stor ære for Mercy Ships å bli invitert tilbake til Madagaskar i februar 2024. Dette er den fjerde gangen vi besøker øyriket siden 1996.

I løpet av et ti-måneders langt feltoppdrag ut fra havnen i Toamasina kommer "Africa Mercy" til å bidra med kirurgi og smertelindring, i tillegg til undervisning og opplæring som inkluderer hele det kirurgiske fagfeltet.

Den påvirkningskraften og de samarbeidspartnerne som Mercy Ships har på Madagaskar, har lange og dype røtter. I løpet av de tre foregående feltoppdragene har vi samarbeidet med regjeringen (generelt) og helsedepartementet (spesielt) for å kunne bistå med 2.951 operasjoner og over 52.000 tannbehandlinger. Totalt har 2.019 fagfolk i helsevesenet trent med Mercy Ships til nå.

Sykehusskipets ankomst markerer et nytt kapittel. Nå har Mercy Ships en flåte med to skip som er i aktivitet samtidig. Dette er også første feltoppdrag for "Africa Mercy" etter oppussingen i 2023, som blant annet inkluderte en oppgradert sykehusdel, et laboratorium og et apotek. Dette vil bidra til enda høyere kvalitetsnivå på Mercy Ships' helsetjenester.

Mercy Ships gir livsforvandlerende og livreddende operasjoner om bord på "Africa Mercy" med Jesus som eksempel: rekonstruerende ansiktskirurgi, øre-nese-hals, generell kirurgi, pediatrik (spesialisert og generell), ortopedisk kirurgi og brannskadeoperasjoner.

Parallelt med operasjonene samarbeider Mercy Ships med Madagaskars regjering for å kunne finne muligheter for opplæring og mentorskap, som en langsiktig investering i nasjonens egne helsetjenester.

– Jeg er så glad for at Mercy Ships er kommet tilbake til Madagaskar og håper at forholdet mellom vårt helsevesen og Mercy Ships blir langvarig. Og så håper jeg at vi en dag får utstyr på Madagaskar slik at vi kan gi pasientene bedre behandling og gjøre all behandling her. Det samme gjelder for utdanning. Jeg drømmer om at vi får et ferdig utstyrt medisinsk fakultet med simulatorlaboratorier der man kan trene på laparoskopi; et sted der man kan sette standarden og der vi gleder oss til å undervise.

Dét er drømmen. Jeg tror det er en drøm vi deler alle sammen.

*Professor
Rasoaherinomenjanahary
Fanjandrainy*

Fisken kommer!

De lokale grekerne som stod der, kunne ikke tro sine egne øyne. Ut av et nærmest blikkstilte hav, bølget det nå innover stranden store mengder av fisk. Vardi, Trond og de andre fra skipet løp ut og tok med seg alt de kunne få tak i av trillebærer, plastikksekker og bøtter, og fylte dem opp.

— Vær så god, ta og forsyn dere!

Hvis ikke dette var trolldom, hva var det som hadde skjedd? Og hvordan hadde to unge nordmenn endt opp her?

Vardi og Trond Olsen fra Fredrikstad var blant de aller første til å reise ut med Mercy Ships på begynnelsen av 1980-tallet. Et ungt ektepar i midten av tjuetårene, med nybygd hus og faste jobber. Hvordan endte de opp med å flytte vekk fra alt det, for å bo ombord en gammel, nedslitt cruise-liner i Hellas? Etter at de fikk

høre om skipet via en bekjent, opplevde de at dette var noe "som talte til hjertene våre." I tro leverte de inn sine oppsigelser, leide ut huset og satte seg på en buss, som ledet dem til et tog, som tok dem til Lausanne i Sveits. Et mellom-europeisk land, kjent for sine høye fjell og vakre daler, men også et land uten noen kystlinjer. De var der for å gå på en tre måneders bibelskole i regi av Ungdom i Oppdrag (som man på det tidspunktet måtte gjennomføre før man kunne dra ut med skipet). På bibelskolen ble alle studentene oppmuntret til å søke Gud om hvor veien gikk videre. Det var tydelig for Vardi og Trond at dersom de skulle noe annet sted enn hjem, trengte de økonomi til det. Det å bo om bord båten ville koste \$300 i måneden, og fordi de hadde betalt alt de hadde til skolen, stod de nå uten penger til å reise ut.

Ville de bli nødt til å dra hjem igjen, for å kunne spare opp penger? Hvordan skulle dette gå?

Sittende i bønn på skolens bibliotek, forteller Trond om hvordan han var direkte i sin sak: — Jeg har tre spørsmål, Herre. Hvor skulle de dra? Afrika eller skipet? Og hvordan skulle de få råd til det?

Tre svar til tre spørsmål.

Noen ganger svarer Gud med én gang. For mens han satt der i bønn, kommer skolelederen Rudi Let bort til han. Han informerer Trond om at de hadde betalt for mye til skolen, og ville derfor få en del penger tilbake. I tillegg rekker han Trond to brev. Det ene var fra en menighet i Norge, som sa de ville støtte det unge ekteparet økonomisk, dersom de bestemte seg for å dra ut. Det siste brevet var fra Ben (kaptein ombord på Anastasis) som de hadde møtt mens de var på bibelskolen. Trond hadde da fortalt ham om sine sjømannssertifikater og om at de var interesserte i å dra ut. I brevet forteller kapteinen at de selv hadde bedt og søkt Gud, og at de derfor "tok seg den friheten" av å høre om interessen fremdeles var der, og dersom det var dit Gud ledet dem, så var de hjertelig velkomne.

Det gikk på stoltheten, det.

Når bibelskolen var over, satte de seg på et tog til Athen. Endelig var de på vei! "Anastasis" var en gammel cruise-liner, som i sin storhetstid hadde gått igjennom Suezkanalen og videre til det fjerne Østen. Likevel var det langt ifra luksus som møtte de første som kom om bord etter overtakelsen. Vardi og Trond ankom en kort stund etterpå, og fikk høre historier, blant annet om oppvasken som hadde stått igjen i byssa fra de tidligere eierne. Det aller meste var gammelt og temmelig nedslitt. Store deler av fartøyet måtte renoveres, noe helt fra bunnen av. Et sykehusskip må være et trygt sted, ikke bare å invitere folk til, men også å bo og jobbe. Så da var det bare å brette opp ermene og trå til der det var behov. En av de første oppgavene sykepleieren Vardi fikk, var å vaske gulv. Deriblant gulvet på den ene

spisesalen, hvor det var behov for å fjerne det gamle belegget oppå linoleumen, før nytt belegg kunne legges. I tre uker lå hun på sine knær for å få vekk den gamle voksen. — Det gikk på stoltheten, det, mimrer hun lattermildt. Resultatet ble veldig fint, men kort tid etterpå røk det et saltvannsrør om bord og gulvet ble fullstendig ødelagt. Alt måtte gjøres helt på nytt. — Men det var sånn vi ble forma, sier Vardi. Det var fantastisk.

Hjalp til med oppryddingsarbeidet

Oppgraderinger var ikke den eneste utfordringen de stod overfor i løpet av de første dagene om bord. Like etter at Mercy Ships hadde overtatt "Anastasis", opplevde Hellas et voldsomt jordskjelv. Skipet måtte da flyttes til et spesialområde, hvor fartøy lå i opplag, fordi de greske havnemyndigheter mente de forurenset for mye der de lå. De ble også ilagt restriksjoner, så kun 25 personer kunne være om bord av gangen. Noe som er mye lettere sagt enn gjort når antall personer om bord var rundt det tidobbelte. Hvor skulle de da bo? Hvordan skulle de ha råd til å bo på land? Utrolig nok viste det seg at de hotellene i nærheten som ikke hadde blitt fullstendig ødelagt av naturkreftene, nå opplevde en ny krise ved at turistene uteble. Vardi og Trond var derfor blant de heldige som fikk tilbud om å leie en bungalow på stranda for så lite som \$1 om dagen. Når de ikke befant seg på skipet, reiste de rundt til ulike steder i nærområdet, deriblant flere ortodokse kirker, og hjalp til med oppryddingsarbeidet.

One hour of power

Stram økonomi førte til lav tilgang på diesel. Den vanlige prosedyren for såpass store skip er å bestille en leker til komme og fylle opp skipet med drivstoff. Uten mulighet til det, måtte maskinsjefen i stedet dra til nærmeste bensinstasjon med Jerry-kanner: 25-liters kanner til en tank på 20 tonn. Den lave tilgangen på drivstoff førte til rasjonering om bord og noe som de kalte for "one hour of power" (én time med strøm). Det betydde at de kunne bare bruke strøm én time hver dag,

og denne timen måtte brukes til både å lage mat og vaske klær etter tur. — Vi stod på lister, forteller Vardi. Matforsyninger var en annen utfordring. Trond, som var utdanna kokk og steward, var ansvarlig for alt som hadde med maten å gjøre. En dag når det kun var ris, bønner og peanøttsmør å oppdrive, gitt av en menighet i Holland, så han seg nødt til å gå til Don Stephens for å be om penger så han kunne kjøpe inn mat. — Dessverre, jeg har ingenting, så du må be, Trond. Så får vi se hva som skjer. Trond forteller hvordan han da gikk da ned i fryserommet for å lete. Og der, borti en krok, lå det en eske med elleve kyllinger. Hvor hadde den kommet fra? Og hvorfor hadde ingen lagt merke til den tidligere? Han tok den med seg opp til de seks kokkene som jobba i byssa, og bad de lage en gryterett ut av det. Litt mat per person var bedre enn ingenting, men hvor mye ville hver person få? En knapp spiseskje? Tankene om hvordan de skulle gjøre det, kværnet igjen og igjen i hodet hans. De urolige tankene ble aldri satt ord på, for Trond opplevde at det var noe som stoppet ham. Da hovedkelneren spurte hvordan han ville at maten skulle fordeles, kom svaret før han rakk å tenke seg om. — Vi får gjøre som vanlig. Det "vanlige" var å øse maten opp i boller, sette disse på bordene og la folk forsyne seg når de satte seg til bords. I byssa tikket minuttene sakte av gårde. Når den første gruppa hadde spist, de som skulle på vakt, kom flere inn i byssa og takket for maten. — Så mye deilig kyllingkjøtt. Har vi fått ny rasjon om bord, spurte de. Svetteperlene piplet fram i panna på Trond. Hva hvis de hadde spist opp alt som var? Så begynte måltidet for de andre, og til Tronds overraskelse kom kelnerne aldri innom byssa for å spørre om påfyll. Hvordan var dette mulig? Da måltidet var ferdig, la de alle restene over i en stor kjele, og når alt var ryddet av hadde de mer kylling igjen enn når de hadde lagd retten. Til og med nok til lunsj dagen etter. For et bevis på Guds storhet!

Fisken kommer!

Bungalowene de bodde i, lå ved stranda som går mellom Korint og Megara. Hver morgen samlet de seg for "devotion" (andakt) hvor de priste Gud og bad om Den hellige ånds ledelse.

På et tidspunkt ble det bestemt at de skulle gå inn i førti dager med bønn og faste. Selv om ikke alle kunne gjøre førti døgn, så var de alle sammen om å gjøre det de kunne. — Noen gikk to dager, noen kunne gå i en uke, men felles så hadde vi førti døgn, forteller Trond. Og det gikk ikke lang tid før ting begynte å skje. Tre dager etter at fasten begynte, var det ei som hadde sin tid med Herren mens hun gikk langs stranda. Plutselig opplevde hun at en fisk hoppet rett opp foran beina hennes. Hun tok med seg fisken til Trond, som tilberedte den så alle sammen fikk en liten smakebit. Tre dager senere gikk en gutt nede ved stranda, da han plutselig hørte at det bruste fra vannet og en stim av fisk hoppet opp på land like foran ham. 250 fisk ble til en flott fiskemiddag for mannskapet som telte nesten det samme. Hva var dette for noe? I tro fortsetter de med bønn og faste. De hadde allerede fått en smakebit, men var det mulig å være forberedt på det som ville skje? Tre nye dager senere, mens de satt i bønn og lovsang, hørtes plutselig en damestemme.

— Fisken kommer, ropte hun. Ut av panoramavinduene til bungalowene, som vendte mot stranda, kunne man se noe som så ut som sølv som bølget inn over stranda. Vannet var ellers helt rolig. Alle løp ut og tok med seg det de hadde av trillebærer, plastikksekker, bøtter og kar. De fyltes opp med fisk. Grekerne som bodde i nærheten, turte ikke å komme inn til der de bodde, fordi de trodde at dette måtte jo være trolldom. — Vi fylte trillebårene med fisk og kjørte bort til grekerne, tømte fisken foran dem og bad dem forsyne seg. Trond måtte skynde seg opp til byen for å få tak i salt til å lagre den enorme fangsten. Da de telte opp senere på dagen, kom de til 8.301 fisk, tilsvarende 13 tønner. Når de samlet seg for å prise Herren og takke for maten de hadde fått, forteller Trond at Gud talte veldig sterkt til dem gjennom en profeti:

Dere skal ikke fange fisk. Dere skal være menneskefiskere.

Fiskeunderet fikk ting til å flyte. Like etter dette, ble beskjedene gitt om at skipet skulle flyttes til et annet skipsverft, og da måtte alle være om

bord. Selv om de hadde fått beskjed om å bare pakke en veske hver, kjente Vardi veldig på seg at de nok ikke ville komme tilbake igjen. Så når bussene kom for å hente dem, hadde de pakket med seg alt de hadde. Opplevelsen av å komme om bord, og endelig være der samlet, der det var meningen at de skulle være, var utrolig sterkt. — Vi jubla og frydet oss, sier Vardi. Det var større enn 17. mai og jul til sammen. Da kom også forløsningen i form av pengene de trengte, slik at skipet kunne fikses og gjøres klar for seilas. — Det var Gud som gjorde dette. Vi hadde stått i testen, konstaterer Vardi. Og da kunne formålet med skipet for alvor begynne.

Den aller første seilasen gikk til Malta, fordi Mercy Ships er registrert der og seiler under maltesisk flagg. Korset på det maltesiske handelsflagget er også symbolet til den middelalderiske munkeordenen, Malteserordenen, som startet de aller første hospitalene i Europa. Munkene reiste inn til byene for å pleie de syke under epidemier i Europa, da folk flest flyktet bort. Det er en svært motiverende inspirasjonskilde i det arbeidet Mercy Ships utfører i dag.

Oppholdet på Malta varte i rundt ett døgn. De møtte mange mennesker mens de var der. Flere fikk mulighet til å komme om bord og se seg rundt. Derfra gikk ferden over Atlanteren, gjennom Panamakanalen og videre opp til Los Angeles. Velkomstkomiteen når de ankom den amerikanske vestkystbyen bestod av over 3.000 mennesker som stod på kaia for å ta imot dem.

Og det var her den aller første innsamlingsaksjonen av utstyr de skulle ha med seg videre satte i gang. Det var utrolig hvor mye som ble donert til skipet. Deriblant fem tonn havregryn, fem prefabrikkerte hus, mange tusen nye skjorter og bukser. Som ansvarlig for innsamling av mat, var Trond med på å ta imot to tusen kalkuner, ni hundre kilo wienerpølser og fem tonn kiwi-frukter. Sånn fortsatte det til skipet var fylt opp.

Du blir aldri mer den samme.

Så hvordan ser Trond og Vardi tilbake på årene ombord? Tida om bord på "Anastasis" har, ifølge dem selv, gitt dem en ny og dypere forståelse av hva det vil si å være avhengig av Gud hver dag. — Det å søke Gud, å være innfor Herren og få Hans ideer som våre ideer, dét forandrer noe i livene våre, påpeker Trond. I stedet for å tenke at man skal klare alt og ha råd til alt selv, skaper det en indre forandring. Og det gjør at hjertene våre ser også behovene rundt oss, hvor vi kan få lov til å være med å hjelpe. For Vardi var fellesskapet noe hun spesielt husker tilbake på med glede. — Det å være frivillig kan jeg bare varmt anbefale! Hvilken nasjonalitet folk hadde eller kirkesamfunn de kom ifra, var aldri et samtaleemne. Vi var jo alle, bokstavelig talt, i samme båt. — De årene var gull! Vi fikk være med på så mye og oppleve så mye tegn og under som Gud gjorde. Det finnes ikke noe makent til det. Du blir aldri mer den samme!

Kan du tenke deg å tilgodese Mercy Ships når livets seilas er over?

Med en andel av arven til Mercy Ships blir det en arv som varer. Gaven blir til håp og fremtid for barn som skal ha livet foran seg – ikke bak seg.

Medmennesker kan få totalforandret hverdagen ved å motta medisinsk behandling som kurerer smerte og overvinner fysiske hindringer. Gratis for den som mottar, fordi andre har gitt.

I tillegg hjelper du oss med å trene lokalt helsepersonell i våre samarbeidsland. Dermed rekker gaven ut til enda flere, fordi det lokale helsetilbudet styrkes.

– En testamentarisk gave trenger ikke å være stor for å utrette mye godt. Både små og store gaver skaper forandring, i samspill med våre frivillige medarbeidere om bord på sykehuskipet.

Vi er svært takknemlige for alle som fører opp Mercy Ships i sitt testamente, slik Anna Ubostad og Viktor Fredrik Martinussen gjorde.

Ta kontakt med daglig leder Martin Aarflot dersom du ønsker en dialog om å tilgodese Mercy Ships i ditt testamente. Din henvendelse er helt uforpliktende.

Mercy Ships' arbeid er bare mulig med raus hjelp fra frivillige og støttespillere.

Støtter du Mercy Ships, bidrar du til bedre helsevesen i mange afrikanske land.

Slik kan du bidra

<p><i>Gi</i></p>	<p><i>Gi en livsgave</i></p>
<p>Se hvordan du kan gi til Mercy Ships' arbeid.</p>	<p>Tilgodese Mercy Ships i testamentet ditt.</p>
<p>mercyships.no/gave/gi</p>	<p>Engasjér deg</p>
	<p>Du kan løpe, gå, sykle, golfe til inntekt for Mercy Ships.</p>
<p><i>Nominér oss</i></p>	<p><i>Bli frivillig</i></p>
<p>Du kan foreslå Mercy Ships som prosjekt på din arbeidsplass/skole, i din menighet/organisasjon/forening.</p>	<p><i>Bli med</i></p>
<p>Delta på et arrangement, eller arranger noe selv i nærmiljøet ditt.</p>	<p>Bli med til Afrika på et frivillig oppdrag.</p> <p>Se ledige stillinger:</p>

Bilde (neste side)
Sykepleier Julie de Presno fra Oslo sammen med en pasient.

PAK Invest AS

Rico Invest AS

DOF

BYGGUP

Tuen Investering AS

søgne

aksell

KEAS

Vi er stolte av å støtte Mercy Ships' viktige arbeid for tilgang til sikker kirurgi.

Siden 1978:

- 2.87 millioner+ direkte mottakere av helsetjenester
- 117.000+ livsforandrende operasjoner
- 541.000+ tannbehandlinger
- 54.300+ medisinske fagfolk trent på eget fagområde
- 6.940+ medisinske fagfolk trent til å holde kurs

FØR

ETTER

- Jeg var
redd, men jeg
stolte på Gud,
forteller
Papa.

PAPA HAR FÅTT LIVET TILBAKE

Håp, smil og muligheter

Med kirurgi og nestekjærlighet redder vi liv

Vil du **be?**

[MercyShips.no/be](https://mercyships.no/be)

Vi trenger folk som ber

Vil du **reise?**

[MercyShips.no/frivillig](https://mercyships.no/frivillig)

Start ditt livs eventyr

Vil du **gi?**

[MercyShips.no/gi](https://mercyships.no/gi)

➔ VIPPS til **20000**

Mercy Ships Norge, Markens gate 48, 4612 Kristiansand S

+ 47 51 51 00 90 | post@mercyships.no | **Gavekonto: 3000.45.83287** | Org. nr: 976 600 746 | www.MercyShips.no